

A KÚRIA
mint felülvizsgálati bíróság

Kfv. III. 37. 542/2015/6. szám

A Kúria a dr. Fehérvári Szabolcs ügyvéd által képviselt felperes neve felperesnek a (...) jogi ügyintéző által képviselt Borsod-Abaúj-Zemplén Megyei Kormányhivatal alperes ellen gépjármű átírási ügyben hozott közigazgatási határozat bírósági felülvizsgálata iránt indított perében a Miskolci Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság 2015. február 24. napján kelt 8.K.27.016/2015/7. számú jogerős ítélete ellen felperes által 10. sorszám alatt benyújtott felülvizsgálati kérelem folytán az alulírott napon - tárgyaláson kívül - meghozta az alábbi

ítéletet:

A Kúria a Miskolci Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság 8.K.27.016/2015/7. számú ítéletét hatályában fenntartja.

Kötelezi a Kúria a felperest, hogy fizessen meg az államnak - külön felhívásra 70.000 (hetvenezer) forint felülvizsgálati eljárási illetéket.

Az ítélet ellen további felülvizsgálatnak helye nincs.

Indokolás

A felperes testvére 2011. október 29-én elhunyt. A 2013. július 5. napján jogerőre emelkedett hagyatékátadó végzés törvényes öröklés jogcímén ideiglenes hatállyal 1:1 arányban átadta a felperesnek a (...) gyártmányú (...) (...) típusú (...) forgalmi rendszámú gépkocsi 1/1 tulajdoni illetőségét. A Miskolci Járási Hivatalhoz érkezett hagyatékátadó végzéssel jutott a hivatal tudomására a tulajdonosváltás, felhívták a felperest a gépjármű tulajdonjogának rendezésére. A felperes a gépjárművel kapcsolatos bejelentési és átírási kötelezettségének a jogszabályban meghatározott időn belül nem tett eleget, ezért a gépjárművet a forgalomból kivonták két hónap időtartamra, forgalmi engedélyét és hatósági jelzését bevonták. A felperes fellebbezett a határozat ellen, az illeték lerovását elmulasztotta, az elsőfokú hatóság az eljárást végzéssel megszüntette. A felperes az eljárási illetéket utóbb leróta. A hatóság az eljárás során értesült róla, hogy a Miskolci Járásbíróság előtt per van folyamatban az adott gépkocsival kapcsolatban, így adatokat kért a járásbíróságtól, korábbi végzését megsemmisítette, és az elsőfokú közlekedésigazgatási hatóságot új eljárás lefolytatására

utasította. Ebben az eljárásban a hatóság két alkalommal is felhívta a felperest bejelentési kötelezettségének teljesítésére, erre azonban ugyancsak nem került sor. A felperes kizárólag arról tájékoztatta a hatóságot, hogy a hagyatékban szereplő gépkocsit engedményezte leánya részére.

Az elsőfokú hatóság 2014. szeptember 10. napján kelt OK/70-19/2014. számú határozatával a felperes tulajdonában lévő gépjárművet két hónapos időtartamra ismét kivonta a forgalomból. A határozat ellen a felperes fellebbezett, az alperes a BO/05/827-9/2014. számú másodfokú határozatával az elsőfokú határozatot helybenhagyta.

A felperes keresetében az alperes határozatának felülvizsgálatát hatályon kívül helyezését kérte az elsőfokú határozatra is kiterjedően, valamint az eljárás megszüntetését. Az elsőfokú hatósághoz időközben megküldte a gépkocsi forgalmi engedélyét. A keresetlevelében törvénysértésként arra hivatkozott, hogy a hatóság helytelenül értelmezi a tulajdonosi jogosultságokat, és tévedés, hogy az öröklés az örökség megnyíltával megtörtént, illetőleg a felperes tulajdonosává válhatott volna a gépkocsinak, ugyanis a teljes hagyatékátadó végzés nem tartalmaz birtokba adást. A Miskolci Járásbíróságon dr. Pados Imréné felelős őrzővel szemben folyó eljárásban mindössze a gépjármű forgalmi engedélyét sikerült megkapnia, amelyet a hatóságnak továbbított is, de sem a gépjármű törzskönyvét, sem pedig slusszkulcsát nem kaphatta meg, ezek hiányában ő nem tekinthető tulajdonosnak.

Az elsőfokú bíróság a felperes keresetét alaptalannak értékelte és elutasította azt. Kifejtette az ítélet indokolásában, hogy a közigazgatási eljárás iratanyaga alapján tényként volt megállapítható, hogy a felperes részére a hagyatékátadó végzéssel a perbeli határozattal érintett gépjármű átadásra került, a hagyatékátadó végzés jogerőre emelkedett. Az iratokból kitűnik, hogy a közjegyző hagyatékátadó végzésének megküldését követően értesült a hivatal az örökléssel nem vitásan bekövetkező felperesi tulajdonosváltozásról, amelyet követően a kötelezettsége és jogosultsága az eljárásra megnyílt. Hivatkozott az elsőfokú bíróság a közúti közlekedési igazgatási feladatokról, a közúti közlekedési okmányok kiadásáról és visszavonásáról szóló 326/2011. (XII.28.) Korm.rendelet (a továbbiakban: Korm.rendelet) 87. § (4) bekezdésére, 46. § (1) bekezdésére, a régi Ptk. 673. § (1) bekezdésére, és az új Ptk. 7:87. § (1), (2) bekezdésére. Leszögezte, hogy miután mindkét polgári törvénykönyvben foglalt rendelkezés értelmében az öröklés az örökhagyó halálával nyílik meg, az örökös pedig az öröklés megnyíltával a hagyatékot külön elfogadás, vagy bármely más jogcselekmény nélkül megszerzi, a hatóság jogszerűen tekintette a felperest a gépjármű tulajdonosának. Téves a felperes azon álláspontja, amely különféle formai kellékekhez, bármely más dolognak az átadásához köti a

tulajdonszerzést. Az alperesi hatóság a jármű tulajdonjogát illetően nem dönthet, kizárólag a jogszabályok által meghatározott regisztrálási kötelezettsége van a bekövetkezett változások vonatkozásában. Így sem a felperes által utóbb engedményezett követelés vonatkozásában a felperes lányának, a felelős őrző ellen indított pernek, sem pedig a felelős őrzőnél levő törzskönyv hollétének a határozat szempontjából jelentősége nem volt.

A jogerős ítélet ellen a felperes nyújtott be felülvizsgálati kérelmet, amelyben annak hatályon kívül helyezését kérte, a keresetében foglaltakat fenntartotta. Arra hivatkozott, hogy az ítélet ténybelileg megalapozatlan és iratellenes. Hangsúlyozta, hogy a gépjármű a mai napig nem került átadásra, a hagyatéki vagyon részét képező gépjármű kiadása tárgyában a járásbíróság előtt per van folyamatban. A jogerős ítélet valótlanul hivatkozik a Ptk. 98. §-ában írt rendelkezés megvalósulására, így az a Pp. 221. § (1) bekezdésében írt rendelkezéssel ellentétes. Alaptalanul hivatkozik a határozat a Korm.rendelet 46. § (2) bekezdésére is.

A Kúria a felülvizsgálati kérelmet a Pp. 274. § (1) bekezdésének megfelelően tárgyaláson kívül bírálta el.

A felülvizsgálati kérelem nem alapos.

A Kúria álláspontja szerint az elsőfokú bíróság megfelelő alapossággal feltárta, és rögzítette ítéletének indokolásában az ügyben irányadó tényállást, és abból az ide vonatkozó jogszabályi rendelkezések alkalmazásával helytálló jogi következtetést vont le, azzal a Kúria is egyetértett.

Kiemeli a Kúria, hogy a Pp. 270. § (2) bekezdése és 272. § (2) bekezdése értelmében a felülvizsgálati eljárás során kizárólag a jogerős ítélet jogszerűsége vizsgálható, a Pp. 275. § (2) bekezdésének megfelelően a felülvizsgálati kérelemmel érintett körben.

Hangsúlyozza a Kúria, hogy az alperesi hatóságok regisztrációs tevékenységének teljesítése szempontjából a gépjármű birtokba adásának jelentősége nem volt, ezzel kapcsolatosan teljes mértékben helytállóan fejtette ki az elsőfokú bíróság jogi álláspontját. Az öröklés az örökhagyó halálával megnyílt, a Ptk. erre vonatkozóan kogens és egyértelmű rendelkezést tartalmaz. A gépjármű tulajdonjogának megszerzéséhez tehát sem a forgalmi engedély, sem a törzskönyv, sem a slusszkulcs átadására, sem pedig a gépkocsi tényleges birtokba adására szükség nem volt. A felperes a közigazgatási hatóságtól többször kapott felhívást arra, hogy bejelentési, átíratási kötelezettségének tegyen eleget, azonban erre mindennek ellenére nem került sor. Jogszerűen alkalmazta tehát a közlekedési igazgatási hatóság a Korm.rendelet 87. § (4) bekezdés

a) pontját, és intézkedett a gépjármű forgalomból történő kivonásáról.

A Kúria álláspontja szerint az elsőfokú bíróság a Pp. 221. § (1) bekezdésében foglalt indokolási kötelezettségét nem sértette meg. A jogerős ítélet indokolásában részletesen kifejtette és jogszabályi rendelkezésekre hivatkozással alátámasztotta jogi álláspontját, okfejtése okszerű, logikus és megalapozott volt. Alapvetően téves a felperes azon érvelése, miszerint azért megalapozatlan és iratellenes a jogerős ítélet, mert öröklés jogcímén nem szerzett tulajdonjogot, lévén a gépjármű részére fizikailag nem került átadásra. A fent kifejtettekből következően ennek a perben felülvizsgált határozatok jogszerűsége szempontjából semmiféle jelentősége nem volt. A tulajdonjog megszerzését helytállóan rögzítette az elsőfokú bíróság, alaptalanul hivatkozott a felperes a felelős őrzővel szemben folyamatban levő peres eljárásra, a gépjármű tulajdonjogának engedményezésére, mert ezeknek szintén nem volt relevanciája az ügy elbírálása szempontjából.

A felülvizsgálati kérelemben megsértettként jelölt Ptk. 98. §-ára a jogerős ítélet hivatkozást nem tartalmaz, ezen rendelkezés a tulajdonos birtokláshoz és birtokvédelemhez való jogát mondja ki, a tulajdonjog egyes elemeinek gyakorlásával kapcsolatos kérdések pedig nem képezték a jelen közigazgatási ügy és közigazgatási per tárgyát sem. Így nem tekinthető helytállónak a felperes hivatkozása a felülvizsgálati kérelemben a Korm.rendelet 46. § (2) bekezdésére sem.

Minderre tekintettel a Kúria megállapította, hogy a jogerős ítélet nem jogszabálysértő a felülvizsgálati kérelemmel érintett körben, ezért azt a Pp. 275. § (3) bekezdés alapján hatályában fenntartotta.

A felülvizsgálati eljárásban az alperest jogi ügyintéző képviselte, ezért részére perköltség megállapítására nem kerülhetett sor, azt egyébként az alperes nem is igényelt.

A tárgyi illetékfeljegyzési jog folytán le nem rótt felülvizsgálati eljárási illeték viselésére a felperes a 6/1986. (VI.26.) IM rendelet 13. § (2) bekezdése értelmében köteles.

Budapest, 2015. szeptember 29.

Dr. Kovács András s.k. a tanács elnöke, Dr. Fekete Ildikó s.k. előadó bíró, Dr. Kovács Ákos s.k. bíró

A kiadmány hitelével:

tisztviselő